

Här och Nu Tässä ja Nyt

Frivilliga berättar
70 år av hjälparbete
i Åboland

Åboländska avdelningar
Här är talkoandan
stor och viktig

Åbolands distrikts tidning till medlemmar 2021
Turunmaan piirin lehti jäsenille 2021

Innehåll

- 03 Ordförandes hälsning: Hur mår jag? Hur mår du? Hur orkar jag?
- 05 "Hej du, vad får dig att orka?" - en styrelsegallup
- 08 Virtuella kaffeträffar lindrar ensamhet bland seniorer
- 11 Siw trivs när det händer mycket
- 14 Donera blod tillsammans med andra i Åboland
- 15 Ge inte upp!
- 16 I Västankfjärd lever talkoandan starkt vidare
- 20 Skärgårdsfenomen
- 21 Som medlem är du viktig!
- 22 Årets vänner 2021: Viktigt att hålla kontakten nu
- 24 Pargas bibliotek är årets fördomsfria föregångare i Åboland
- 25 70 år av lokalt hjälparbete i Åboland
- 26 Liv och rörelse mitt i staden
- 28 Hur syns de sju rödakorsprinciperna i avdelningens vardag?
- 29 70 år av frivilligverksamhet i Pargas
- 31 Pyöräpaja Sykkeli

Redaktionens hälsning Håll ut, vi klarar det

Om någon skulle ha sagt förra året i mars att coronaviruset skulle diktera vårt liv ännu ett år senare, skulle många ha skakat på huvudet, rykt på axlarna och sagt nej, det är en omöjlighet.

Vi kan inte alltid ana vad framtiden för mig sig, och nu efter ett år av social distans är det inte konstigt att orken börjar tryta. Men vi har kommit ganska långt ändå. Hoppfullt är att vaccineringen börjat. Vi ser ljuset i tunneln, även om vi fortfarande har lång väg att gå.

Vi måste ännu orka ett litet tag till; orka hjälpa, orka vänta på vaccin, orka vardagen, orka vänta på sommaren.

Idetta medlemsnummer vill vi inge lite hopp så att du ska orka lite mer du också. Vi vill ge våra frivilliga chansen att berätta vad som gjorts på din ort, vare sig du bor i Pargas, Åbo eller Västankfjärd. Vi bad dem också dela med sig av tips för vad som får dem att orka, för vi tror att det stöd man kan ge människa till människa är mycket värdefullt just nu. Gemenskapen och att jobba för ortens bästa löper som en röd tråd genom hela tidningen. Det är det som motiverar och inspirerar.

Det senaste året har varit utmanande men också fört mycket nytt med sig. Vi har hittat nya sätt att orka, skapa kontakt och hjälpa tillsammans. Som medlem stöder du vårt hjälparbete lokalt och globalt och är viktig del av hjälpkedjan. Tack för att du är vår medlem.

Vi önskar dig många trevliga lässtunder!

Redaktionsgruppen

Päivi Kuntze
Andrea Södergård
Juha Lindström

Här och Nu | Tässä ja Nyt

En tidning för rödakorsmedlemmar i avdelningar inom Åboland.

Frivilliga på pärmbilden: Hedda Kainz, Benita Ekholm, Kerstin Drugge, Hannele Johansson, Tarja Wuorio och Gunilla Avellan från Kimito

Fotograf: Andrea Södergård

Redaktion: Päivi Kuntze, Andrea Södergård, Juha Lindström

Finlands Röda Kors Åbolands distrikt,
Kaskisgatan 13 A, 20700 Åbo, 020 701 2500, aboland@redcross.fi

Ansvarig redaktör: Annalena Sjöblom, 0400 838 675, annalena.sjoblom@redcross.fi

rednet.rodakorset.fi/aboland
rednet.punainenristi.fi/turunmaa
Finland Röda Kors Åbolands Distrikt
Turunmaan piiri

@frkaboland

020 701 2500

aboland@redcross.fi
fornamn.efternamn@redcross.fi

Ordförandes hälsning Hur mår jag? Hur mår du? Hur orkar jag?

Text & bild PÄIVI KUNTZE

Hur mår du, frågar vi ofta. Helt okej, är det vanliga svaret. Kanske borde vi i stället fråga: Hur mår du på riktigt, hur orkar du i vardagen? Och sedan stanna och lyssna på svaret. I dagens Finland börjar orken ta slut hos många människor – och det är lätt att förstå.

Det senaste året har börjat tära på vår resiliens, alltså hur bra vi är på att klara oss ur olika situationer. Resiliens är en egenskap vi alla besitter, det handlar om ihärdighet och flexibilitet, stresstålighet samt att kunna använda sina överlevnadskunskaper. En människa med stark resiliens tror på sina egna möjligheter och att hen klarar sig.

Man kan träna upp resiliensen, och den utvecklas med livserfarenhet. Med detta i åtanke förstår man kanske bättre varför det är speciellt ungdomarna som lidit så mycket av coronatiderna. Det handlar också om att känna till sina egna gränser och veta när det

lönar sig att be om hjälp. Vi som rödakorsare har oftast varit de som erbjudit hjälp. Men rödakorsare kan också själv behöva hjälp, det är helt förståeligt och acceptabelt.

Det finns vissa goda råd vi alla kan dra nytta av, som jag lånat från Hidasta elämää –bloggen. Se till att det i vardagen finns rutiner som främjar ditt välmående. Stanna upp några gånger dagligen för att andas in och ut en stund. Lär dig att lyssna på vad din kropp berättar. Och tro på vad den berättar! Unna dig tillräckligt med vila.

Sluta jämföra dig med andra.

Under krissituationer - som corona-epidemin - är det viktigt att hålla fast vid rutiner så gott det går och att hitta rätta arbetsmetoder för en själv. Under en kris betonar människans självkännet, eftersom tillvägagångssätten för hur man ska klara sig är individuella. Mörka tider kräver först och främst ordentlig förberedelse. Vi rödakorsare är vana att förbereda oss för katastrofer och kriser runt omkring oss. Nu gäller det att anlita eget kunnande på nytt sätt. Med fötterna på den grunden kan man sedan förlita sig på sina egna resurser: motståndskraft och

känslokontroll. Under en kris rubbas grundtryggheten. Det är alltid individuellt hur man klarar sig genom en kris och hur man orkar ta sig genom den.

När jag försökte lista ut goda råd för att orka så kom följande förslag fram på många ställen – och så gott som allt har jag själv försökt följa när jag själv behövt hjälp med orken:

1. För att orka ska man även röra på sig. Man får energi av att gå ut på en promenad.
2. Ät väl. Ät mat som är bra för dig, hälso- samt och vällsmakande.
3. Låt kvällarna vara lugna, sluta med datorn och tv:n i god tid. I stället kan du läsa eller bara njuta av tystnaden.
4. Kom ihåg att säga nej! Det här gäller många rödakorsare: man kan även säga nej, man behöver inte alltid kunna ställa upp för frivilliguppdrag.
5. Kom ihåg att säga ja! Även om det är viktigt att lära sig att säga nej, ska man komma ihåg att tacka ja till saker som

piggar upp ens vardag. Men för mycket är för mycket – känn dina gränser.

6. Testa på att meditera. Meditation ger energi och klarhet till vardag, för det hjälper att klarna upp tankar och att lugna ner.
7. Ändra dina rutiner, för ett alltför rutinmässigt liv är inte bra för orken. Ändra några små saker i ditt liv, det hjälper att hållas energisk.
8. Fundera vart du är på väg i livet. Skriv dina drömmar upp på papper och fundera hur du kan åstadkomma dem. När du vet vad du riktigt vill, har du lättare att söka dina mål och gå i rätt riktning.
9. Reservera tid åt dig själv. Alla behöver det. Reservera egen tid i din kalender. Då ska du skämma bort dig själv med gott samvete. Om du tycker det här är omöjligt, öva.
10. Ge upp överloppsföremål. Om hemmet är råddigt, är det svårt att koncentrera sig. Med mindre rådd i huset har du lugnare att vara och orkar bättre. Det här kan vara svårt – kanske du bara stänger

dörren till det värsta rummet.

På hösten samlades vi virtuellt för att fira Åbolands 85-åriga Röda Kors. En av festtalarna, coachen Christoph Treier frågade oss, vad vi lärt oss eller gjort för nya saker under det senaste halvåret. Då svarade jag för mig själv, att jag varit med och gjort en tidning, i själva verket två olika. Och nu håller vi på med tidningarna nr tre och fyra. Men att göra nånting nytt? Distansjumpa, hemgjorda glutenfria semlor och matbeställning från butiken på nätet till pappa. Ingenting märkvärdigt, men saker som gör en glad.

Våren är på kommande, även om vädret vid skrivande stund är väldigt vintrigt. Njut av solstrålarna, köp hem snittblommor, krama din andra halva eller krama om dig själv och säg: jag mår bra och jag duger fint så som jag är. Vi hjälper varandra ur det här – stöder, kämpar och kramar virtuellt om ej annars!

“Hej du, vad får dig att orka?”

Text ANDREA SÖDERGÅRD | Bild PRIVAT

Vi frågade distriktsstyrelsen tre frågor kring engagemang, motivation och framtidstro. Här ser ni svaren.

Sä här frågade vi!

- 1 Hur har du kommit med i verksamheten från början?
- 2 Vad motiverar dig att vara frivillig? Vad är bakgrundskraften bakom ditt engagemang?
- 3 Hur ser din avdelning ut om 15 år?

CATI HUHTA, DRAGSFJÄRD

- 1 Verksamhetsledaren Annalena Sjöblom var den som lockade med mig i verksamheten. Är ganska ”ny” rödakorsare har varit med i verksamheten sedan år 2014.
- 2 När man märker hur mycket gott den frivilliga verksamheten hämtar med sig. I vår avdelning handlar det mycket om vänverksamhet och flyktinghjälp. Den grupp aktiva som jobbar i avdelningens styrelse är nog min viktigaste bakgrundskraft i frivilligarbetet. De fungerar som en vitaminspruta för mig.
- 3 Om 15 år har avdelningen flera medlemmar än någonsin och verksamhetens ledstjärna är fortfarande vänverksamheten. Styrelsen består av medlemmar från olika åldersgrupper, allt från ungdom till de som

har samlat flera år av erfarenhet på sig och allt där emellan. Vi har ett gott samarbete med de olika avdelningarna i distriktet. Avdelningarna har alla sina egna specialiseringsområden som utnyttjas aktivt över avdelningsgränserna.

EVA HÖGNÄS, HITIS

- 1 Jag ärvde min plats i distriktsstyrelsen efter min syster Elvi Johansson, som representerade Hitis fram till 2017. Att vi kom att representera Hitis, berodde mycket på att vi bor i Åbo och således har lätt att delta i styrelsemötena här, men är födda i Hitis och vistas också mycket där ute. Vår mamma, Gertrud Klemets (1918-2016) var under många år medlem i Röda Korset i Hitis.
- 2 Jag anser att Röda Korset gör ett oerhört värdefullt arbete både lokalt och globalt. Röda Korsets hjälpinsatser vid naturkatastrofer, i svält- och andra nödsituationer förorsakade av t.ex. krig är oersättliga och jag understöder gärna sådana insatser med penningbidrag. Innan coronapandemin slog till gjorde jag som frivillig promenader en gång i veckan med en över 90-årig ensamstående person här i Åbo. Vi hade promenerat tillsammans i ca ett års tid då coronan gjorde slut på alla aktiviteter. Min egen livssituation är för tillfället bra och jag gör gärna som frivillig något för andra, speciellt för äldre ensamma personer som lätt blir isolerade.

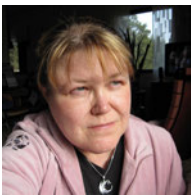
- 3 Det är mycket svårt att sja om hur Hitis FRK-avdelning ser ut om 15 år. Skärgården avfolkas i jämn takt, men det finns också glädjande exempel på att unga personer har bildat familj och lyckats försörja sig där ute. Ett fint och hoppingivande exempel på unga med framtidstro i skärgården är Dessi Roman, vår avdelningsordförande, och hennes familj. Om trenden med ökat distansarbete, som coronapandemin har medfört håller i sig också i fortsättningen kan det ge skärgården ett lyft och Hitis avdelning ett hopp om nya medlemmar.

HELENA SCHMIDT, HOUTSKÄR

- 1 Efter flytten till Finland för över 20 år sedan hade jag antligen mer fritid. Dåvarande ordförande frågade om jag kunde tänka mig att komma med i verksamheten och styrelsen. Tackade naturligtvis ja. En tid hade jag även ordförandeansvaret men nära anhöriga började behöva mer omsorg och vård, deltar jag nu för tiden i styrelsearbetet och punktinsatser.
- 2 Röda Korsets värdegrund tilltalar mig. Hjälpen är politiskt, ekonomiskt och regionalt oberoende. Verksamheten är genomskinlig, man vet vart resurserna går. Verksamheten är frivillig, man hjälper så mycket man vill, orkar just då och har tid med. Organisationens snabbhet med hjälpen i större katastrofer imponerar.
- 3 Lokalavdelningen i Houtskär är gammal. I framtiden hoppas jag på flera aktiva ungdomar och mer verksamhet riktad åt barn.

SARI KARRILA, INIÖ

- 1 Haffades som lokalavdelningens kassör i Iniö i slutet av 80-tal. Före det hade jag gått förstahjälpkurser i Kimito. Fastnade för bägge verksamheter och sysslar med dem fortfarande.
- 2 Bakgrundskraften för bägge ovannämnda är att jag tycker om båda och de skänker tillfredsställelse.
- 3 Iniö avdelningen kommer att finnas fortfarande och människor i den har mycket lokalt engagemang.

STINA TIAINEN, KIMITO

- 1 Jag kom med i Röda Korset efter att jag pustat ut en tid efter arbetslivet. Några av mina goda studiekamrater hade gått med i vänverksamheten och de lockade mig. Tyckte att det skulle vara roligt att vara till glädje för någon och samtidigt träffa andra med likadana intressen och mina studiekamrater förstås.
- 2 Det är intressant och spännande att ge sig in i något helt olikt än det jag sysslat med i arbetslivet. Först trodde jag att man skulle ha en bättre inblick i hälsovård för att kunna vara aktiv, men det visade sig att annan erfarenhet i ryggsäcken är lika viktig. Vänverksamhet och mentalt stöd har varit de sektorer där jag funnit min plats. Det finns fortbildning i det som man vill stärka sina kunskaper i och så har man grupp-gemenskapen som är ett viktigt forum för erfarenhetsutbyte. Alla är ju med av eget intresse och fri vilja så det motiverar också mig. Tänk att man är ett litet kugghjul i en världsomspännande stor hjälporganisation, ja, som en myra i en myrstack.

- 3 Om 15 år hör jag kanske till den stora 40-talistgruppen som själv behöver hjälp. Om man ser positivt på saken, kanske trenden vänder och det flyttar många unga familjer ut till landsbygden. Då kommer också Röda Korset att blomstra och få många nya hjälpende händer med i verksamheten. Kanske verksamheten formar sig så att de frivilliga får mera utbildning för att kraven höjs. Möjligen blir det aktuellt med en liten ersättning för arbetet som också fått en kvalitetsstämpel av något slag.

TARJA SIRKIÄ, KORPPOO

- 1 Houkuteltiin mukaan Korppoon ea-ryhmään ja niinhän se menee, että kun antaa pikkusormen, niin viedään mukaan ihan kokonaan. Toki ihan vapaaehtoisesti!
- 2 Kyllä se on se toisten auttaminen, itselle varsinkin tuo ensiapu on hurjan tärkeä.
- 3 Kauhukuvissani näen meidät samat henkilöt istumassa kokouksissa vielä 15 vuoden päästäkin. Mistäpä saataisiin nuorempia mukaan?

STIG HÅGENSEN, PARGAS

- 1 Första hjälpen har alltid varit en del av mitt liv. Både i bilskolan och i militären i Norge är Röda Korset en del. I Pargas hittade jag mig så småningom till förstahjälpengruppen, som då fanns i gamla Humana på Brunnsvägen 11.
- 2 Drivkraften är att hjälpa andra att ha det bra. Men jag är också väldigt nyfiken av mig. Det måste alltid hända något nytt och vara lite utmaningar.

- 3 Jag vet inte hur avdelningen kommer att se ut, men jag tror att om den fortsätter som det är nu kommer frivilligverksamheten bli väldigt mycket mer professionell. Röda Korsets roll kommer vara starkare och vår uppgift att stöda myndigheterna kommer att vara tydligare. Men det är på gott och ont. Det kan bli för mycket krav på den frivilliga.

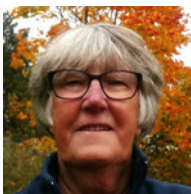
JEANETTE LAAKSONEN, PARGAS

- 1 Jag blev tillfrågad att komma med i Pargas avdelning eftersom avdelningens behövde en ny ordförande. Jag tyckte att uppgiften kändes spännande och var nyfiken på Röda Korset. Eftersom jag just hade slutat i en annan föreningsstyrelse tyckte jag att jag kunde ge min tid till Röda Korset och tackade därför ja till uppgiften.
- 2 Jag anser att tredje sektorn gör ett bra och viktigt jobb. I Röda Korset får man möjligheten att hjälpa andra helt konkret. Det finns många olika möjligheter att välja vad man vill göra och var man vill hjälpa till. Uppgifterna kan snabbt växla beroende på vad som händer i samhället med tanke på myndighetsuppdrag och annan krishjälp. Jag tycker om att vara med i en verksamhet där jag känner att jag gör någon nytta.

- 3 Om 15 år finns min avdelning kvar i verksamhetslokalen Humana. Kvällarna är fullbokade med olika verksamhetsgrupper. Barn- och ungdomar samarbetar med de äldre medlemmarna. Av corona finns bara ett minne kvar och vi får träffa varandra hur mycket vi vill.

GUJE VIITANEN, VÄSTANFJÄRD

- 1 Flyttade från Kristinestad till Västankfjärd

och blev ganska snart tillfrågad om jag ville komma med i Röda Korset som frivillig. Var van genom mitt arbete inom kundbetjäning att vara i kontakt med folk och kände mig faktiskt lite utanför på en främmande ort. Har alltid gillat att skriva så jag tog mig an sekreterarjobbet som fortsatte i 15 år.

- 2 Det bästa med frivilligarbete är att ställa upp för människor som är ensamma eller har det jobbigt. Glädjen att kunna hjälpa och ett glatt leende är den bästa belöning man kan få. Vänverksamheten är en hjärtesak för mig. Vi har och har alltid haft en fin gemenskap inom styrelsen i vår avdelning och också med andra frivilliga på ön samt stöd från distriktsbyrån i Åbo, man får alltid svar på sina frågor om det är något man behöver hjälp med.

- 3 Jag är realist och tror inte jag hänger med efter 15 år men hoppas att avdelningen fortsätter med verksamheten och att många unga aktiva med nya idéer engagerar sig och bryr sig om sina medmänniskor. Röda Korset behövs på orten också i framtiden.

PÄIVI KUNTZE, ÅBO

- 1 När jag sade upp mig från mitt förra jobb år 2016 skrevs det om saken i ÅU. Jag sade i intervjun att jag skulle kunna jobba med något allmännyttigt eller med välgörenhet. Följande dag fick jag e-post från Åbo svenska avdelning som bad mig bli medlem. Och på den vägen är jag. Jag tänkte att jag börjar försiktigt med att bli en aktiv bössinsamlare. Men innan jag märkte vad som pågick blev jag vald till distriktsstyrelseordförande och några veckor senare även till fullmäktige vice ordförande. Jag får använda mitt bästa kunnande i dessa forum – så kanske det gick riktigt rätt till.

- 2 Jag motiveras av att göra saker jag kan och som jag tycker om att göra. Det lustiga är det, att för mig är det lättare att dra ett stort möte än att som frivillig börja ringa runt

I och med att vi inte kunde träffas tog vi under 2020 ett stort kliv in i det digitala. Både frivilliga och personal är numera vana att hålla möten och höras per Microsoft Teams. Men visst saknar vi interaktioner öga mot öga och väntar på den dagen när vi kan ses igen. Den här bilden är från ett styrelsemöte i september.

främmande människor. Men just det är så fint med rödakorsarbete: det finns väldigt många olika sätt att vara frivillig och var och en hittar säkert sitt eget sätt.

- 3 Jag hoppas innerligt att om 15 år har vi många aktiva unga medlemmar. Studerande som söker sitt sätt att vara till nytta. Och att vi fortfarande innovativt söker nya, fina sätt att stöda människor i nöd.

ALEXANDRA LEHTINEN, ÅBO

- 1 Jag deltog som insamlare på Hungerdagen några år. I samband med Hungerdagsinsamlingen 2018 meddelade jag att jag också var intresserad av att hjälpa till på andra sätt och fick en förfrågan om att komma med i styrelsen. Jag har varit styrelsemedlem sedan 2019 och fått lära mig en massa nya saker.
- 2 Det som motiverar mig mest är känslan av att man gör något bra för andra. När man ser hur Röda Korset har hjälpt andra människor kan man också känna sig stolt över att få vara med i den här verksamheten. Det är mycket givande att få göra gott för andra och andra frivilliga inom Röda Korset är så härliga så de ger en

också motivation och vilja att göra sitt yttersta så att ens frivilligarbete ska bli så bra som möjligt.

- 3 Jag hoppas att min avdelning kommer att fortsätta utvecklas och att vi har fler medlemmar och frivilliga om 15 år. Jag hoppas att vår avdelning har fått med nya verksamhetsformer, såsom ungdomsverksamhet, och att avdelningen mår bra och klarar av att hjälpa ännu fler än vad den gör idag.

ÅBOLANDS DISTRIKTS STYRELSE

- Päivi Kuntze, ordförande
- Jeanette Laaksonen, viceordförande
- Catrine Huhta
- Stig Hågensen
- Eva Högnäs
- Alexandra Lehtinen
- Sari Karriola
- Yvonne Nymalm-Rejström
- Helena Schmidt
- Tarja Sirkiä
- Stina Tiainen
- Guje Viitanen

Tyvärr kunde Yvonne Nymalm-Rejström inte delta i vår gallup.

Momi är online. Glädje och gemenskap är ledorden i de virtuella kaffeträffarna.

Virtuella kaffeträffar lindrar ensamhet bland seniorer

Text & bild ANDREA SÖDERGÅRD

Kaffeträffen är en välkommen programpunkt där man får träffa likasinnade, säger Soile Carlsson 90 år från Pargas.

Den gråa punkten vid Soile Carlssons namn byter färg till grön. Momi är online och snart ser vi hennes ansikte på laptopens skärm. Den här intervjun görs över Microsoft Teams på grund av coronarestriktionerna. Men det gör inget. Snart 90-åriga Soile Carlsson är en van datoranvändare och van att hålla kontakt med barn, barnbarn och barnbarnsbarn via videosamtal.

”Alltid nu som då plingar det till i telefonen. Det är mitt 16-åriga barnbarnsbarn som skriver ”Hej momi! Ska vi ha meeting?” Vi har bra kontakt i familjen. Utan dem skulle jag vara helt isolerad”, säger Soile.

Hon är en av många äldre som blivit isolerade på grund av corona, men det är inte bara coronan som ställt till det och gjort de sociala kontakterna få för Soile. Våren 2019 förlorade hon synen på ena ögat. Hennes djupseende försämrades och hon kunde inte längre gå ut på egen hand.

”Allt var som en plank. Jag kunde varken se stenar eller gropar”, säger hon.

Hemtjänsten blev inkopplad och i januari 2020 blev Soile bättre och kunde röra sig ute igen. Några veckor gick och humöret blev bättre. Men så började undantagstillståndet och all social aktivitet hamnade åter på is. Under sommaren låg hon dessutom på sjukhus i några månader. Soile suckar när hon tänker tillbaka på tiden.

”Nog har det varit tungt med coronan,

och jag är inte den enda. Det bara råkade slå ihop två tre olika otrevligheter samtidigt”, säger hon.

VIRTUELLA KAFFETRÄFFAR VÄLKOMMET AVBROTT

Videosamtal med familjen och telefonsamtal till väninnan har varit ljuspunkter i Soiles tillvaro under det senaste året. I höstas hittade hon också till de virtuella kaffestunder som ordnas av Röda Korset för hemmaboende seniorer och boende på Folkhälsan och Björkebo i Pargas. Hon säger att kaffeträffarna är en välkommen programpunkt i vardagen.

”Det känns bra att veta att klockan två på måndagar kan man sitta ner och få lite program till eftermiddagskaffet”, säger Soile.

Programmet på kaffeträffarna kan vara allt från frågesport till musikprogram. Ibland talar man gamla minnen.

Bland de programpunkterna som Soile särskilt minns är när man tittade på gamla foton från Pargas och olika frågesporter.

”Då kunde jag förklara att Runebergsgraven finns där. Någon gång har det varit om olika svampar och senast var det bland annat om Nalle Puh”, säger Soile.

Siw Karlsson, projektplanerar för Vi ses i byn i Åboland, berättar att de Virtuella kaffeträffarna fick sin början i april ifjol. Då tillsammans med Pargas stads kultursektor

och kulturchefen Fia Isaksson.

”Syftet med gruppen är att lindra ensamheten, muntra upp och aktivera seniorer”, säger Siw.

Ganska snabbt började man samarbeta med Folkhälsans och Björkebos seniorboende. Nu samlas ett tiotal personer varje måndag klockan två.

”Seniorena på Folkhälsan och Björkebo samlas i en matsal eller samlingsrum där personalen kan lägga på videolänken på tv:n. Vi har också några med oss som bor hemma”, säger Siw.

NYA DELTAGARE OCH FRIVILLIGA VÄLKOMNA MED

Soile Carlsson hoppas att fler i hennes ålder ska komma med på de virtuella kaffeträffarna. Det är bra att få träffa andra i samma ålder och träffarna ger en känsla av samhörighet, fast man inte kan träffas som vanligt.

”Kaffestunderna ger samma känsla som att gå på Marthamöte. Man får träffa ett gäng med likasinnade”, säger hon.

Siw berättar att också fler frivilliga dragare behövs till de virtuella kaffeträffarna.

”Förra måndagen hade vi jätteroligt när vi diskuterade olika maträtter. Också för frivilliga ger kaffeträffarna energi att orka i vardagen”, säger hon.

”Gemenskap och det personliga kontakten är a och o när det gäller att lindra ensamhet”, säger Siw Karlsson.

Siw trivs när det händer mycket

Text PÄIVI KUNTZE | Bild ANDREA SÖDERGÅRD

Sedan hösten 2018 har projektet Vi ses i byn minskat ensamheten hos äldre i Åboland. Päivi Kuntze samtalade med projektplanerare Siw Karlsson om projektet, lärdomar och planer inför pensionen som startar i sommar.

Intervjun med Siw ordnades via Zoom-förbindelse dagen efter att reportaget om Vi ses i byn hade kommit i programmet Närbild den 8.3 2021.

Hur kom det sig att Närbild ville berätta om Projektet Vi ses i byn?

Siw berättar att redaktören Maude Stolpe hade ringt till Åbolands distrikts verksamhetsledare Annalena Sjöblom och frågat vad som är på gång inom Röda Korset Åboland. När Annalena hade börjat tala om coronahjälpen vid Mässcentrum, hade redak-

tören sagt att de hellre gör om något annat. Och då hade projektet Vi ses i byn kommit till tals. ”Det blir nog lite ensamt att sitta inne”, sade en av dem som medverkade i programmet. Med Sinneas promenader kommer man ut och får uppleva mycket.

Programmet var väldigt lyckat och jag hoppas den finns länge på Yle Arenan, ifall någon missade det på kvinnodagen. Jag är

själv mest imponerad över herremannen som berättat att han skulle fylla 93 nästa födelsedag och fortsatte med raska steg vidare.

Jag bad Siw skicka mig lite bakgrund om projektet i förväg och jag konstaterade, att lättast får vi intervjun ihop med att jag frågar lite kring allt det som hon själv berättat om projektet.

PROJEKTET VI SES I BYN

Vi ses i byn är ett treårigt projekt som började hösten 2018. Siw började arbeta på FRK Åboland i början av oktober 2018. Det är ett delprojekt i det stora Elämänote-projektet, som koordineras av Äldreinstitutet och Valli. Röda Korsets projekt förverkligas i Lapplands, Västra Finlands och Åbolands distrikt och finansieras med bidrag från STEA.

Hur kom du med i projektet? Hurdan bakgrund har du, vad har du jobbat med tidigare?

Siw berättar att hon har en bred bakgrund från hälsovården och utbildning. När hon såg platsannonsern för projektplanerarjobbet tänkte hon först att hon skulle vara för gammal för jobbet.

”Inte får du platsen, om du inte söker den, sa dottern. Röda Korset har inte åldersracism – jag fyllde 62 den dagen jag fick veta att jag fått jobbet”, säger Siw.

Målsättning med projektet är att minska ensamhet bland äldre, samt öka deras delaktighet i vardagen och i samhället. Man vill också öka de äldres sociala välfärd.

Varifrån kom målsättningarna? De tre distrikten? Hurdant samarbete hade ni och hur fungerade det?

Målsättningarna – som är väldigt ambitiösa – var färdiga, delvis realistiska, exempelvis egna målsättningar för varje liten kommun. Och det var klart redan då att Lappland, Västra Finland och Åboland var med”, säger Siw.

Projektledarna har träffats regelbundet,

ungefär en gång i månaden. I början var det ett startseminarium, i januari 2019 träffades ledarna i Rovaniemi, maj 2019 i Nagu och sommaren 2020 skulle mötet ha varit i Vimpeli, men på grund av coronarestriktioner blev det aldrig ett möte där. Enligt Siw har projektet framskridit bäst och lättast hos oss i Åboland.

”Väldigt viktigt för projektet hos oss har varit frivilliga som har kommit med för att sköta om arbetet”, säger hon.

MÖTESPLATSER MED LÅG TRÖSKEL OCH NÄTVERK I FOKUS

Delmålen för projektet har bland annat varit att

- Utveckla modell för uppsökande verksamhet (samarbete med andra institutioner och myndigheter för att nå de ensamma i hemmen)
- Skapa lågtröskelmötesplatser (fysiska veckoträffar före corona, nu virtuella kaffeträffar, pop-up tillfällen, promenader, utfärder mm.)
- Utveckla vänverksamhet av engångsnatur (erbjuda hjälp till engångsbehov, såsom följeslagare till sjukhus, teatersällskap mm.)
- Utveckla nätverkssamarbete (har etablerat samarbete med flera olika föreningar ex. FSU, Minnesföreningen, ÅUF, pensionsföreningar mm.).

Är något delmål viktigare än de andra?

Enligt Siw blev nätverkssamarbetet viktigast. Hon hade själv ett brett nätverk från tidigare och alltid när hon träffar nya människor, växer hennes nätverk. Det här

borde vi alla lära oss – alla nya kontakter är en möjlighet även i framtiden.

Finlands Svenska Ungdomsförbunds Pasi Holmberg kom en gång till kansliet och diskutera med Siw om sina projekt, och snart märkte de att FSUs IT-projekt kan bli ett fint tillägg till projekt Vi ses i byn.

Vänverksamhet av engångsnatur var inte lätt att skola, men sedan märkte Siw att det går att skola som en del av vänskolning.

VIRTUELLA KAFFETRÄFFARNA OCH SINNEAS PROMENAD EN DEL AV PROJEKTET

De virtuella kaffeträffarna började genast när coronarestriktionerna började stänga samhället förra mars. I början samarbetade Fia Isaksson från Pargas stad med Siw och Pasi Holmberg från FSU kom till hjälp med IT-frågorna. Distriktet kunde bidra med att köpa några plattor till äldreboende, som används även för att de anhöriga kan hålla kontakt med sina äldre. I början var det väldigt viktigt att ha samarbete med andra föreningar och äldreboende. Träffarna skulle dock behöva mera frivilliga dragare, så om intresse finns, ta kontakt med din vänförmedlare eller Axel Gröndahl, Siws efterföljare. Man kommer med på virtuella kaffet via en länk som finns på Pargas stads hemsida, på RedNet och Oma Röda Korset.

Även Kimitoön håller på med att börja virtuella kaffeträffar med Almahemmet i spetsen.

Sinnenas promenader kunde göra en jättesuccé även efter att coronatiderna är över. Hur lätt de är att förverkliga och hur stor nytta deltagarna får. Just för tillfället vet vi inte vart restriktionerna är på väg, men ifall du som

frivillig skulle vara intresserad av promenader i lugnt tempo, fågelsång och fågelholkar, röda och gula löv som faller från träden eller vinden som lyfter upp snön från mark – kanske det här kunde vara din grej.

Vi talade även om hur folk har lärt sig att använda datorer och t.ex. Teams för skoling. Det finns goda råd på YouTube om att använda Teams – och Siw har lärt många frivilliga att först använda Teams för att sedan komma med på skolning! Inte hade hon tänkt hur mycket jobb via datormöten arbetet skulle innebära!

FÖRVÄNTAT RESULTAT ÄR STÄRKTA SENIORER

Med projektet vill man minska och stöda den egna förmågan att klara sig:

- Livsglädje hos de ensamma
- Mera gemenskap
- Mindre hälsoproblem
- Mindre kostnader för individen och samhället.

Vad tycker du Siw, hur har ni lyckats med projektet? Hur fortsätter det nu med Axel?

Den här sortens projekt är väldigt svåra att uppfölja och livsglädje eller gemenskap är svåra att mäta. Många har dock hittat vänner och kaffeträffarna är väldigt roliga och givande både för dragarna och för deltagarna. Deltagarna väntar på måndagar”, säger Siw.

Och samma gäller Sinnenas promenad! “Vad bra att du släpa mig hit” sade en av

kunderna till Siw en gång.

Axel har redan hunnit träffa kontaktpersonerna och börjar ta ansvar över projektet. Så i sådana frågor som man tidigare kontaktat Siw är det nu Axel som gäller.

Siw har skrivit till Centralbyrån en modell för Sinnenas promenad, Virtuella kaffeträffar och Roadtrip.

”Vi får se hur de tas emot i olika distrikt och om de blir en bestående del av vår verksamhet – och hur de utformas i framtiden”, säger hon.

Hurdana framtidsplaner har du nu? Vad gör du när du pensionerat dig?

Jag väntar på våren och vill vara ute så mycket som möjligt. Och sen vill jag vara med barnbarnen bara läget tillåter.

VI SES I BYN

Det här har gjorts i projektet hittills

- Samarbete med myndigheter för att sprida information till de ensamma
- Skapa mötesplatser med intressant program
- Samarbeta med andra organisationer och föreningar
- Vänverksamhet av engångsnatur – ex. butikshjälp, promenadsällskap mm.

Under coronatiden har vi startat

- Virtuella kaffeträffar en gång i veckan via Teams till två seniorboenden och även två personer som deltar hemifrån. Numera har kaffeträffarna ett deltagarantal på ca tolv personer.
- Sinnenas promenader där man tar en promenad i grupp kring sin närmiljö och kollar omgivningen med sina sinnen; hörsel, syn, känsel, doft och smak i mån av möjlighet. Denna verksamhet påbörjades som pop-up tillfällen men har nu blivit permanenta i Korpo och i Pargas, där de dras av frivilliga.
- Roadtrip ordnades i höst, där Siw samlat

Och lite paus från Röda Korset kommer jag att ta, men sen eventuellt kan jag delta i virtuella kaffeträffar.”

”Sätta frön i jorden och fiska – det drömer jag om. Resa kan man inte just nu”, säger Siw.

Redan under det senaste året har Siw börjat med att promenera mycket, det har gett ork för dagarna. Och sedan har hon stickat mycket. Först ”coronasockor” och nu härliga tröjor för hela familjen.

Vad har varit mest givande för dig själv med jobbet på Röda Korset?

Jag trivs ju när det händer mycket. De dagar som är fullspäckade är de bästa.

Människor, glädje, hjälpvilja – ju mera det händer desto bättre. Min egen lilla målsättning var att varje människa som jag når och som kommer ut är plus”, säger Siw.

Jättefina minnen har Siw om vissa Sinnenas promenader – speciellt med hur olik människorna upplever saker och ting. Och den fina gemenskapen hos jobbkompisarna på distriktet har gjort jobbet även bättre.

Vi önskar dig Siw trevliga och händelsefulla pensionärsdagar! Jag är säker på det, att mycket av projektet Vi ses i byn kommer att få fortsättning i olika distrikt.

VÄLDIGT VIKTIGT FÖR PROJEKTET HOS OSS HAR VARIT FRIVILLIGA SOM HAR KOMMIT MED.

Donera blod tillsammans med andra i Åboland

Text & bild ANDREA SÖDERGÅRD

Blodgruppen FRK Åboland är öppen för alla som vill hjälpa tillsammans med oss.

Röda Korset Åbolands distrikt har startat en blodgrupp som är öppen för vem som helst att delta i. Genom att gå med i blodgruppen bidrar du till vårt gemensamma saldo. De blodgrupper som gjort minst tio blodgivningsbesök under ett kalenderår tackas genom ett diplom.

Linda Pyy, samordnare för beredskap och hälsovård vid Åbolands distrikt, uppmanar alla att komma med i den åboländska blodgivningsgruppen FRK Åboland.

”Ära och berömmelse står på spel och vi vill ju gärna se oss som en föregångare även inom blodgivning”, säger Linda.

Antalet blodgrupper i Finland ökade ifjol jämfört med år 2019. Trots coronaepidemin sträckte 2192 grupper ut sina händer för att donera blod tillsammans. Främst företag, organisationer och kompisgäng har grundat blodgrupper. Röda Korset Åboland vill med blodgruppen inspirera och motivera till att donera blod.

”I dessa coronatider är det fortfarande viktigt att ge blod regelbundet så att inte blodförråden sinar. Kom alltså ihåg att i samband med blodgivningen nämna att du hör till blodgruppen FRK Åboland”, säger Linda.

GÖR SÅ HÄR FÖR ATT DELTA I BLODGRUPPEN

1. Gör det preliminära testet på kanjagdonera.fi.
2. Boka tid för blodgivning på blodtjänst.fi.
3. Fyll i hälsoenkäten på förhand, dagen innan din tid eller samma dag.
4. Gå och ge blod. Kom ihåg att samtidigt nämna att du deltar i vår blodgrupp FRK Åboland.
5. Njut av ditt välförtjänta kaffe och ta det lugnt resten av dagen.

Kaikki vanhat ja uudet verenluovuttajat, kuunnelkaa!

Tule mukaan Turunmaan Punaisen Ristin omaan veriryhmään. Mainetta ja kunniaa on tarjolla, sillä haluamme olla myös verenluovutuksen edelläkävijä! Tänä korona-aikana on edelleen erittäin tärkeää luovuttaa verta säännöllisesti, etteivät verivarastot tyhjene. Muista siis verenluovutuksen yhteydessä mainita, että kuulut veriryhmään ”Punainen Risti Turunmaa”!

TÄSSÄ OHJEET!

1. Tehkää alustava testi: sovinkoluovuttajaksi.fi (etenkin ensikertalaiset).
2. Varatkaa luovutusajat: veripalvelu.fi/ajanvaraus.
3. Täyttäkää terveyskysely edeltävänä tai samana päivänä: veripalvelu.fi.
4. Tulkaa luovuttamaan. Muistakaa samalla liittyä FRK Åbolandin VeriRyhmän jäseneksi.
5. Nauttikaa ansaitut kahvit ja ottakaa loppupäivä rauhallisesti.

Ge inte upp!

Text PAOLA FRABONI | Bild ERICA KRAAPPA

Distansträffar ger nya möjligheter till samarbete över distriktsgränserna. Låt inte coronan stoppa frivilligverksamheten.

Under dessa tider där mycket känns tungt och vardagsbegränsningar ibland kommer emot, är det lätt att tro att inget är möjligt. Jag tycker fortsättningsvis att allt är möjligt men man måste tänka i nya banor.

Såsom i allt, finns det positiva och negativa sidor även i dagens läge:

- Inga spontana träffar versus nya metoder för distansträffar.
- Mindre fysisk närhet versus ökad mängd människor man når på distans.
- Inga resor versus mer effektivitet då man sparar tid genom att inte behöva åka från plats till plats.
- Minskade aktiviteter versus minskad tröskel att använda olika tekniska lösningar.

Med vår förstahjälpengrupp testade vi redan förra april hur det var att ha träffar på distans. Vi var inte beredda att bara ge upp och låta Corona stoppa oss! Vi har sådan teknik som tillåter distans-

träffar och vi använde det. Med min kollega Tove (gruppledare för förstahjälpengruppen i Åbo svenska avdelning) fick vi lite tänka om innehållet och sättet att hantera mötena.

Den första tanken var: vad är målet med en träff? Jo, man träffar andra likasinnade, så det sociala är viktigt, och man lär sig och övar första hjälpen färdigheter, så inläring är minst lika viktigt. Dessa kan återskapas också på distans med viss omtanke.

Småningom lärde vi oss vad som fungerar och hur vi kunde ha våra träffar. Vi hade distansträffar på våren, en närträff ute i juni och så fortsatte vi med distansträffar en gång i månaden, lika som förut, från september och framåt.

På våra träffar går vi igenom teori och diskuterar enligt teman. Praktiska övningar är inte möjliga, åtminstone tillsammans, men vissa saker kan lämnas som hemuppgift (mäta pulsen, lägga förband på

en familjemedlem eller sådant). Med appen Kahoot! har vi roliga test och så leker vi och skrattar tillsammans.

Idéer och vilja att testa nya möjligheter är det enda du behöver för att göra likadant! Om man planerar tillfällena bra är kvalitet därefter bra. Och det fungerar mycket bättre än vad jag trodde.

För att göra saker roligare på våren har vi utvidgat vårt samarbete över gränserna. Efter julen har även förstahjälpengruppen i Ekenäs avdelning deltagit i träffarna. Sådant hade det inte varit möjligt på närträffar, men eftersom alla sitter hemma nu funkar det hur bra som helst. Här är en av de positiva sidorna av distansträffar.

Och sedan, genast när vi igen får ses på vår lokal, börjar vi igen pussa Anne-dockan. Om vi får det att fungera, fixar du det också!

Paola Fraboni visar stabilt sidoläge på familjecafé i Pargas

A photograph of three people standing in a bright, wooden hall. On the left, a man in a dark blue sweater and light-colored trousers stands with his hands at his sides. In the center, a woman in a blue and white patterned sweater stands behind a silver and black motorized wheelchair. On the right, another woman in a black top and light blue skirt stands next to the wheelchair. All three are wearing face masks. The room has a high wooden ceiling with exposed beams and several round pendant lights. Large windows in the background let in natural light. The floor is made of reddish-brown tiles. In the background, there are wooden tables and chairs, and some potted plants.

I Västankfjärd lever talkoandan starkt vidare

Text ANDREA SÖDERGÄRD | Bild ANDREA SÖDERGÄRD & SIW KARLSSON

Röda Korset är biståndsorganisationen som hjälper både när och fjärran. Vi träffade frivilliga i Västankfjärd och pratade om deras superlokala hjälpverksamhet.

Rullstolen som Röda Korset införskaffat är hela Västankfjärd. Den kan man låna vid begravningar och utfärder, berättar Pertti Metso, Julia Lundsten och Mariette Funck från avdelningens styrelse.

Pertti Metso, Mariette Funck och Julia Lundsten har samlats i församlingshemmet och visar den nya rullstolen som införskaffats. Rullstolen har köpts med hjälp av medel som samlats in genom välgörenhetsmiddagar i UF-lokalen Vårdkasen. Privatpersoner och föreningar kan låna rullstolen vid behov, till exempel på pensionärsutfärder eller jordfästningar, säger Pertti Metso, ordförande för Röda Korsets avdelning i Västanfjärd.

”Den går att vika ihop och är lätt att ta med. Vi skaffade den i slutet av förra året”, säger Pertti.

Rullstolen är bara en av flera hjälpinsatser som avdelningen gjort för Västanfjärdsborna. Välgörenheten möjliggörs av ett arv från flera år tillbaka och intäkter från den välbesökta middagen i Vårdkasen. På grund av corona har middagen inte ordnats på två år, men det brukar vara avdelningens största årliga satsning. Middagen ger inte bara tillbaka till lokalsamhället. Den ger också glädje till de frivilliga som arrangerar, säger Julia Lundsten.

”Man är helt färdig efteråt, men det är så roligt. Man springer och serverar och snarvar med alla i alla bord”, säger Julia.

De pengar som kommit in från middagen har avdelningen sen använt till något nyttigt lokalt. Bland hjälpinsatserna kan nämnas inva-wc till UF-lokalen och julblommor till ålderdomshemmet Silverbacken. Avdelningen har också ordnat med utemöblemang till

daghemmet och via socialen gett presentkort till barnfamiljer.

I ETT LITET SAMHÄLLE ÄR KON-TAKTYTORNA STORA

Det är en fördel med ett litet samhälle, säger Julia Lundsten. Det är lätt att samarbeta med ungdomsföreningen, församlingen, folkhälsan och skolan.

”Det är så lätt att ringa och fråga om vi ska göra det här tillsammans. Det gör att vi alla kan jobba tillsammans för Västanfjärdsbornas bästa”, säger Julia.

Mariette Funck håller med och berättar att även styrelsens kontaktnät spelar en stor roll för att veta var hjälpen behövs.

”Man vet var hjälpen behövs och då är det lättare att rikta den dit. Alla i styrelsen känner många i Västanfjärd och får veta var det behövs stöd”, säger Mariette.

Nätverket kommer väl till pass i den traditionella julblomshälsningen som brukar skickas ut till alla dem som mist en partner under året. Förra året var det ingen som blev änka eller änpling, istället delades blommor med en liten julhälsning ut till ensamma.

”Vi i styrelsen funderade lite vem som är mycket ensam och vem som kan behöva en liten uppmuntran och sen ordnade vi med blommor till dem”, säger Julia.

Julblommorna var mycket uppskattade. Det kom både tackkort och hälsning via radion.

NÄRA KONTAKT MED SKOLAN

Hungerdagsinsamlingen är en annan årligen återkommande kampanj. Då brukar avdelningens frivilliga sälja rotmos vid lokalbutiken Knallis. Även skolan brukar delta i insamlingen och för några år sedan kläcktes en alldeles ny idé för att samla in pengar till hungerdagen. Skolan ordnade en maskeradparad där barnen fick klä ut sig, berättar Julia.

”Barnen fick värva sponsorer som fick sponsra en summa per varv de sprang. Det kom in jättebra med pengar till insamlingen”, säger hon.

Röda Korset brukar också dela ut stipendier till skolans elever. För några år sedan deltog hela skolan i rollspelet På flykt. Det är en ny generation hjälpare som fostras in i en lång tradition av talkoanda.

Vad beror det på att hjälpsamheten är så stor i Västanfjärd?

”Det är bara så. Talkoandan är stor och viktig. Alla hjälps åt och så länge det fungerar så är det bra”, säger Pertti.

Mariette håller med. Hjälpsamhet ligger i västanfjärdsbornas mentalitet, säger hon.

”Det här är inte något nytt, utan något vi fortsatt med. Middagarna och hjälpinsatserna har en lång tradition och det är nog bara att hålla i den traditionen”, säger Mariette.

VILL DU KOMMA MED OCH JOBBA FÖR VÄSTANFJÄRDSBORNAS VÄL? TA KONTAKT MED JULIA ELLER MARIETTE!

Pertti Metso tar emot en defibrillator av Mats Hagman och Magnus Nyman under Hungerdagen 2019. Defibrillatorn placerades senare i matbutiken Knallis. Pengarna för att köpa defibrillator samlades in via en födelsedagsfest.

Traditionell rotmosförsäljning under Hungerdagen.

Skärgårdsfenomen

Text LINDA BRUNNSBERG | Bild JUHA LINDSTRÖM

Linda Brunnsberg från Houtskär listar tre skärgårdsfenomen som kan kännas främmande för den oinsatta.

Har du någon gång försökt förklara skärgårdslivets egenheter för någon från en annan kultur? Kanske rentav på ett främmande språk? Det är inte det lättaste. Det räcker kanske inte att dra till med ”*well, it’s a ferry*” för att förklara vad färjtrafiken riktigt innebär för oss. Hur det känns då man kommer till färjstranden och märker att färjan har lagt ut eller när tidtabellen inte alls passar ihop med ens planer. Är talko alldeles samma sak som *volunteer work*? Och så har vi det här med föreningar, har vi *non-profit associations* eller vad kallas det då man bokar artister och bär fram stolar, ordnar barngympa eller sätter upp nya hyllor i någon skrub? Saker som vi tar för givna och som formar samhället och våra liv, sådant som helt enkelt är vår kultur men som kan vara ganska främmande för den oinsatta. Här kommer tre exempel på svårförklarliga skärgårdsfenomen.

Först ut är energitjuven *färjtrafiken*. En färjkö är för deltidsboende, har jag hört, kanske en plats där man kan koppla av lite, dricka kaffe och drömma om den förestående stughelgen. Detta gäller på fredagar. På söndagar kan humöret eventuellt vara det omvända. För en skärgårdsbo är färjkön alla dagar ett hinder på vägen att komma hem från jobbet eller från en svettig dag med tusen ärenden i stan. Men det är troligt att det ändå är färjtidtabellen som väcker mest irritation. Färjan går sällan då man vill och alltid blir det bråttom.

Vårt nästa fenomen är på inget sätt unikt för skärgården men här frodas *talkoandan*. Vi får säga som bandet KAJ: *Arbeit på talko e va vi kan*. Här är talko inte bara ett sätt att spara pengar på arbetskostnader. Det är en vilja att göra någonting nyttigt, att få träffas och att helt enkelt känna sig behövd. För många som lämnat arbetslivet har talkolivet blivit en ny livsstil. Vad vore Houtskär utan talko? Om ingen skulle ägna fritiden åt att fixa upp gamla eller slitna byggnader, eller städa badstranden inför sommaren, samla in och sortera kläder till hjälpbehövande i Baltikum, vattna skridskobanan, ordna sommarprogram eller dans? Hemska tanke! Barn fostras in i kulturen genom att komma med och leka och dricka saft. Min son, snart tre år, tycker att talko är toppen. Så om nån säger: ”*Det är talko på lokalin*” ska du svara ”*Jaha*”, vilket betyder ungefär: ”*Jag kommer och jag har med mig verktyg, kratta, grill, skrivmaskin, och annat vi kan tänkas behöva*”.

Via talko kommer vi in på *ideella föreningar*. De finns förstås överallt i landet men jag skulle tro att de duggar extra tätt på små orter som Houtskär. Det är ungdomsföreningarna, Folkhälsan. Röda Korset, jaktföreningen, Hem och skola-föreningen, idrottsföreningen, Marthorna, Kulturgillet, understödsföreningen för upphittade orienterare, Pro-något och Mot-något annat, väglag, fiskelag, delägarlag och allt vad det finns. Dividera allt detta med ca 500 invånare och du förstår att man ibland måste gå med i en

styrelse även om man inte brinner av intresse för just den föreningen. Det positiva är att det sällan blir särskilt formellt eller trist. Man får träffa folk och prata bort en stund och känna sig lite nyttig fast man inte gjort särskilt mycket (ifall det inte är talko också, förstås).

Ta nu ditt första främmande språk och försök förklara dessa tre fenomen. Lyckas du, har du kanske förmedlat lite av skärgårdens själ.

All slags frivilligverksamhet har förstås tagit en hård coronasmäll och jag hoppas att den orkar komma igen – sen. Färjköerna har bestått och till och med vuxit då många förstått att skärgården är en rätt trevlig plats att vistas på då landet stänger ner. Man kan skämta om de här sakerna, men faktum är att samhällsservice monteras ner, arbetsplatser försvinner och att vissa verksamheter helt skulle upphöra om inte frivilligkrafter tog över eller kämpade för att bibehålla en viss servicenivå eller trivsel på små orter. Arbetet som görs i talkogrupper och föreningar är helt avgörande för Houtskär. Tack till alla er som ger av er tid för allas bästa.

OM LINDA

Houtskärsbo som gjort sitt bästa för att förklara allt detta för oförstående amerikanska släktingar.

SÅ OM NÅN SÄGER: "DET ÄR TALKO PÅ LOKALIN" SKA DU SVARA "JAHA", VILKET BETYDER UNGEFÄR: "JAG KOMMER OCH JAG HAR MED MIG VERKTYG, KRATTA, GRILL, SKRIVMASKIN, OCH ANNAT VI KAN TÄNKAS BEHÖVA".

Som medlem är du viktig!

Text ANNALENA SJÖBLOM | Bild ANDREA SÖDERGÅRD

För Röda Korset är medlemmarna stommen i hela organisationen. Ju fler medlemmar desto mer inflytande har Röda Korset i samhället. Just nu då vi lever i en pandemikris och samhället blir allt mer polariserat är ett medlemskap i en organisation med starka principer och värderingar ett ställningstagande för humanitet. Under det senaste året har Röda Korsets hjälpverksamhet behövts i samhället. I våras skötte våra frivilliga buktikshjälpen för äldre och just nu pågår hjälp och stöd i massvaccineringarna. Där är rollen att fungera som aulapersonal för att folk skall hitta rätt bland annat.

En av Röda Korsets lagstadgade uppgifter är att stöda landets myndigheter i störningssituationer, att hjälpa dem som är mest i behov

av hjälp samt jobba för humanitet i samhället.

Uppgifterna kräver mycket sällan expertkunskap, även om man kan fördjupa sig i första hjälpen, mentalt stöd, vänverksamhet och humanitär rätt. Oftast krävs enbart en vilja att hjälpa och tid att delta i verksamhet. Jag hör ofta av våra frivilliga att det ger mer än det tar då man kan hjälpa någon som har det svårt eller är ensam.

Medlemmar är viktiga som organisationens bas, men den frivilliga är den som gör det synliga hjälparbetet. Varje medlem kan också vara frivillig. Du kan välja att vara frivillig en gång i veckan till exempel som vän åt någon ensam, ge läxhjälp en gång per månad åt ett barn som har det svårt i skolan

eller en gång per år ställa upp som insamlare under Hungerdagen, alla behövs och skall ha en plats i verksamheten.

Vi hoppas att tröskeln från medlem till frivillig skall vara så låg som möjligt. Anmäl dej via OMA rödakorset, så blir du kontaktad och kan välja hur du vill engagera dig på din ort. Våra tio avdelningar finns från Hitis till Iniö och vill ta emot just dig. Engagemang skapar mervärde för både dig och Röda Korset. Välkommen med i kedjan av hjälp!

OM ANNALENA

Annalena är verksamhetsledare för Åbolands distrikt, internationella delegat och har en lång bakgrund som frivillig inom Röda Korset.

Susanne Piekkala och Kerstin Lindholm från Kimito avdelning hjälpte handla till riskgrupper sommaren 2020

Anja och Olli Turunen från Nagu tog emot utmärkelsen Årets vän i Nagu.

Årets vänner 2021

Viktigt att hålla kontakten nu

Text & bild AXEL GRÖNDAHL

Vi ringde upp paret Turunen för att tala lite mera om vänskap, nomineringen och om deras flytt till Nagu.

Paret **Anja och Olli Turunen** har i år fått utmärkelsen Årets vän som delas ut av Åbolands distrikt i samband med vändagen. I nomineringarna lyftes paret fram för bland annat sitt aktiva engagemang i delaktighetsfrämjande arbete i Nagu.

”Vi flyttade år 2000 från Borgå till Nagu men vi har haft stuga här i skärgården redan sedan år 1967. Förut så brukade vi ofta segla

hit under somrarna men numera är vi heltidsbosatta här i huset som byggts precis intill vår stuga. Tillsammans brukar vi även göra lite längre seglatser runt Östersjön och hela vägen ner till Danmark.”

Anja Turunen har tidigare arbetat som specialbarnträdgårdslärare och senare börjat arbeta vid en skola för barn och unga med specialbehov. Anjas make Olli Turunen är

kemiforskare och har börjat sin karriär vid Neste i Nådendal och senare även arbetat som avdelningschef vid Borealis plastfabrik i Borgå.

Vad var er reaktion när ni hörde att ni blivit valda till årets vän i Åboland?

”Det var Siw Karlsson som ringde och

överbaskade oss och berättade att vi blivit valda. Våra vänner har nog varit väldigt hemlighetsfulla om att de nominerat oss. Årets vän i Åboland är inte så bekant från tidigare men Röda Korsets verksamhet känner vi båda till och har arbetat indirekt med under åren, bland annat deltagit i talkoarbeten.”

Vad tycker ni kännetecknar en god vän?

”En god vän är pålitlig, vänlig och håller kontakten. En god vän skall vara ömsesidig bland sina vänner för att föra dom samman och skapa samhörighet.”

Hur kan man vara en bra vän i dessa tider?

”Det har varit utmanande då man inte kan träffas på samma sätt som förut, men vi har också hållit mycket mera kontakt per telefon och via internet under den senaste tiden. Det har varit viktigt för oss att hålla kontakt till våra äldre vänner som har känt sig ofrivilligt ensamma. Speciellt tungt har det varit för dem som är ensamstående, vi två har trots allt haft stöd av varandra under den här svåra tiden. Så länge det finns möjlighet så träffar vi gärna våra vänner utomhus också.”

DU ÄR INTE ENSAM.

Med en chatvän från Röda Korset kan du tala om allt mellan himmel och jord. Vi lyssnar.
Läs mer: rednet.rodakorset.fi/aboland

Vuoden ystävät tulevat Nauvosta

Teksti AXEL GRÖNDAH

Pariskunta **Anja ja Olli Turunen** saivat tänä vuonna kunnianosoituksen Vuoden ystävä, jonka Turunmaan piiri jakaa vuosittain ystävänpäivän yhteydessä. Ehdotuksissa nostettiin esiin mm. parin aktiivinen osallistuminen osallisuuden edistämistyöhön Nauvossa. Soitimme heille puhuaksemme vähän ystävydestä, ehdollepanosta ja heidän muutostaan Nauvoon.

”Me muutimme vuonna 2000 Porvoosta Nauvoon, mutta meillä on ollut mökki täällä saaristossa jo vuodesta 1967. Ennen purjehdimme usein tänne kesäisin, mutta nykyään asumme kokoaikaisesti talossa, joka on rakennettu aivan vanhan mökkimme viereen. Yhdessä olemme tehneet pidempiäkin purjehdusmatkoja Pohjanmeren ympäri, jopa Tanskaan asti.”

Anja Turunen työskenteli aikaisemmin

erityislastentarhanopettajana ja on myöhemmin toiminut erityisen tuen tarpeessa olevien opetuksessa. Anjan puoliso Olli Turunen on ammatiltaan tutkimuskemisti, jonka ura alkoi Naantalissa Nesteellä ja myöhemmin hän toimi osastopäällikkönä Porvoon Borealis-muovi-tehtaalla.

Mikä oli reaktionne, kun saitte kuulla että teidät oli valittu vuoden ystäväksi Turunmaalla?

”Siw Karlsson soitti ja yllätti meidät ja kertoi että meidät oli valittu. Meidän ystävämmme olivat salanneet täysin sen, että olivat ehdottaneet meitä. Vuoden ystävä Turunmaalla ei ollut meille tuttu palkinto aiemmin, mutta Punaisen Ristin toiminta on meille molemmille tuttua ja olemme vuosien varrella osallistuneet mm. talkoisiin.”

Millainen mielestänne on hyvä ystävä?

”Hyvä ystävä on luotettava, ystävällinen ja pitää yhteyttä. Hyvä ystävä pystyy myös olemaan vuorovaikutteinen ja luomaan yhteisöllisyyttä kaverien kesken.”

Miten ja millä tavalla pystyy olemaan hyvä ystävä näinä aikoina?

”On ollut haastavaa, kun ei ole pystynyt tapaamaan kuten aiemmin, mutta olemme pitäneet aiempaa enemmän yhteyttä puhelimitse ja internetin kautta viime aikoina. On ollut tärkeää pitää yhteyttä ikäisiimme ystäviin, jotka kokevat tahtomattaan yksinäisyyttä. Yksinasuville tämä on ollut erityisen raskasta, meillä on kuitenkin ollut toisemme näinä vaikeina aikoina. Kunhan taas mahdollista, niin tapaamme myös mielellään ystäviä ulkotiloissa.”

Veckan mot rasism

Pargas bibliotek är årets fördomsfria föregångare i Åboland

Text ANDREA SÖDERGÅRD | Bild JEANETTE LAAKSONEN

Pargas bibliotek har utsetts till årets fördomsfria föregångare i Åboland 2021. Biblioteket får utmärkelsen för att de skapat mötesplatser för personer med olika bakgrund genom att erbjuda sina utrymmen för mångkulturell och antirasistiska verksamhet. Biblioteket har också jobbat aktivt för mångfald genom att köpa in böcker, tidningar och filmer på olika språk. Biblioteket har också öppnat dörrar till samhället och stött delaktigheten genom att ge IT-stöd till nyanlända. Dessutom är det lätt att komma till biblioteket oavsett ålder.

Utmärkelsen Årets fördomsfria föregångare delas ut av Röda Korset Åboland under veckan mot rasism som infaller 15-21.3. Utmärkelsen ges till en person, grupp eller samfund som föredömligt arbetat för social delaktighet, jämlikhet och tillgänglighet oavsett språk, nationalitet eller kultur.

Biblioteket i Pargas har genom sin verksamhet visat tydligt att de vill att biblioteket ska vara en plats för alla och uppfyller många av de kriterier som finns för Årets fördomsfria föregångare.

BIBLIOTEKET ÄR EN MÖTESPLATS FÖR ALLA OAVSETT BAKGRUND ELLER ÅLDER. BIBLIOTEKET HAR OCKSÅ ÖPPNAT DÖRRAR TILL SAMHÄLLET.

Paraisten kirjasto on Vuoden ennakkoluuloton edelläkävijä Turunmaalla

Punaisen Ristin Turunmaan piiri myöntää vuoden 2021 Ennakkoluuloton edelläkävijä -tunnustuksen Paraisten kirjastolle.

Kirjasto on aina halukas tarjoamaan tilojaan monikulttuuriseen ja rasisminvastaiseen toimintaan. Sinne on tilattu kirjoja ja lehtiä

sekä elokuvia useilla kielillä. On annettu ohjausta ja apua atk:n käytössä. Kirjastoon on kaikkien muualta tulleiden helppo mennä ikään katsomatta.

Suomen Punaisen Ristin Turunmaan piiri myöntää rasisminvastaisella viikolla maaliskuussa Ennakkoluuloton edelläkävijä

-tunnustuksen. Tunnustus annetaan Punaisen Ristin ulkopuoliselle henkilölle, ryhmälle tai yhteisölle, joka on toiminut esimerkillisesti sosiaalisen osallisuuden, yhdenvertaisuuden ja saavutettavuuden puolesta riippumatta kielestä, kansallisuudesta tai kulttuurista.

Första hjälpen
träning på
stranden

70 år av lokalt hjälparbete i Åboland

Hitis, Houtskär, Korpo, Nagu, Pargas och Åbo svenska. Listan över lokalavdelningar som grundades 1951 är lång. Vi bad Lena Långbacka från Pargas och Rachel Nygård-Taxell från Åbo reflektera över minnena, motivationen och känslan av mening.

Åbo svenska avdelning 70 år

Liv och rörelse mitt i staden

Text RACHEL NYGÅRD-TAXELL | Bild FRK BILDARKIV

I höst är det Åbo svenska avdelnings tur att fira jämna år. Vi bad den Rachel Nygård-Taxell att skriva ner några reflektioner kring avdelningens verksamhet genom åren. Vad har särskilt etsats sig fast i minnet?

”Förunderligt stort är ett människoöde”. Det är titeln på en bok jag för ett antal år sen köpte på för många välbekanta **Walter Johanssons** bokloppis på Gamla Malmen i Pargas. Boken beskriver Röda Korsets grundare **Henri Dunants** liv och leverne från att han växte upp i en välbärgad familj i Genève till den dag han dog utfattig och ensam på ett fattighus. Hans livsverk organisationen Röda Korset finns idag över

hela världen i uppemot tvåhundra länder och som små livskraftiga enheter i nästan varje stad och kommun i alla medlemsländer. Ibland funderar jag hur boken måne hamnat i Walters boklåda. Men bokens innehåll är fortsättningsvis rättesnöret för alla oss som är med i rörelsen.

Hemstaden Åbo är en av dessa stolta delar i detta stora sammanhang. Liv och rörelse

mitt i staden har varit tongivande för Åbos rödakorsare. Styrelse och medlemmar har sett till att synas. En fast verksamhetspunkt mitt i stadens centrum - i dag igen i Gillesgården - bidrar till att i samverkan med andra svenska föreningar inbjuda till inspirerande verksamhet och till att vara lätt tillgängligt för alla och envar. Bara att vika in i porten till innergården på Auragatan 1.

DÅ GICK ÅBO SVENSKA UT MED BÖSSORNA PÅ VÅRDBERGET MITT I STORA VALBORGSFIRANDET MED SLOGANEN 'OM DET GUNGAR UNDER DINA FÖTTER I KVÄLL SÅ BEROR DET INTE PÅ ATT VI HAR EN JORDBÄVNING HÄR'!

Avdelningen har genom åren alltid haft lätt att engagera aktivister för de välkända verksamheterna blodgivning, första hjälpen, hungerdagsinsamlingar, klädsamlingar och på senare tid vänverksamhet och ungdomsgrupper.

Bland de insamlingar jag bäst kommer ihåg var den snabbt organiserade katastrofinsamlingen efter stora jordbävningen i Nepal i mitten av april 2015. Då gick Åbo svenska ut med bössorna på Vårdberget mitt i stora valborgsfirandet med sloganen 'om det gungar under dina fötter i kväll så beror det inte på att vi har en jordbävning här!' Insamlingskansliet inrättades i det hus där jag bor vid foten av Vårdberget – nära till för att hämta in fulla bössor och nya tomma ut i folkvimlet.

Men Åbo har också arbetat med sina egna speciella aktiviteter som till exempel Ljugarbänken - en klubb för äldre ensamma män som sammankommer då och då för att umgås och berätta 'historier ur livet' för varandra - sanna eller falska. Och gemenskap ger samhörighet.

Att skriva om Röda Korset i Åbo går inte utan att omnämna de stora insatser **Ole och Gulle Tallgren** har gjort för att kreativt föra vidare arvet från grundaren Dunant om att hjälpa och stöda och bygga vidare för framtiden. Själv brukar jag säga att min medverkan i rörelsen började med att Ole ringde på min dörrklocka och meddelade att det nu är min tur att sätta mig in i organisationens lokala ekonomi och finanser och att ta över det efter honom. Så blev det - och färden har pågått i över trettio år!

Och avdelningen har särskilt Gulle att tacka för den årligen återkommande insamlingsformen Räkfesten som går av stapeln vid tiden runt alla helgons dag. Det är en efterfrågad insamlingsform till förmån för katastroffonden och är alltid slutsåld till stor glädje för dem som lyckats få tag på biljett. Deltagarna äter räk och sallad och chokladkladdkaka med tillhörande drycker och utökar kassan till katastroffonden genom ett rikligt lotteri med fina vinster. Det hela var Gulles idé!

Samma upphovsperson finns även bakom den årligen återkommande stora Jullunchen i mitten av december, även den en välgörenhetstillställning som många frågar efter i god tid. Traditionellt julbord står uppdukad med talkokrafter i någon lokal som i vanliga fall lånats av någon annan välvillig förening och deltagarna bidrar rikligt till insamlingen för hjälpverksamheten i såväl hemlandet som utomlands. Både arrangörer och deltagare upplever en gemensam glädje i att kunna ge sitt bidrag och skapa lite hopp för framtiden.

En av de nyaste verksamhetsformerna under dessa pågående bistra tider med en långvarig coronaepidemi har varit att bistå Åbo stad genom att ringa upp seniorer för att höra hur tiden går, hur alla mår och om någon hjälp behövs. Staden har inte hittat resurser för detta arbete på svenska och avdelningens insats har ett stort värde.

Med glädje och samverkan i det gemensamma arbetet går livet vidare i Åbo svenska avdelning med organisationens principer som ledstjärnor. Grattis till 70-årsjubileet!

humanitet
inhimillisyys
neutralitet
puolueettomuus
självständighet
riippumattomuus
universalitet
yleismaailmallisuus
opartiskhet
tasapuolisuus
frivillighet
vapaaehtoisuus
enhet
ykseys

Åbo svenska avdelning 70 år

Hur syns de sju rödakorsprinciperna i avdelningens vardag?

Text MONICA NERDRUM

Monica Nerdrum letar svar bland de minnen från frivilliga som kommit in med anledning av avdelningens 70-årsjubileum.

Åbo svenska avdelning har i samarbete med det Kulturvetenskapliga arkivet Cultura vid Åbo Akademi samlat in minnen av den verksamhet som bedrivits inom avdelningen under dess snart 70 år. Sammanlagt skrevs nio svar och dessa förvaras nu i arkivet. Bland annat efterfrågades hur Röda Korsets sju fastställda principer syns i vardagen.

Vid en genomläsning av minnena framgår att det i alla svar sägs något om principerna. En del lyfter fram någon särskild princip och exemplifierar den närmare. Flera principer exemplifieras också med samma fenomen.

De tre första principerna humanitet, opartiskhet och neutralitet är orsaker till att hen litar på Röda Korset, konstateras i ett svar. Inom Röda Korset hjälper man människor i nöd oavsett religion, etnicitet eller andra saker som kan skilja människor åt. Man gör det utan att se till politik, vilket gör att man kan hjälpa flera. Opartiskhet och neutralitet syns också genom att alla är välkomna som våra medlemmar, påpekar en annan person.

Humanitet innebär att vi jobbar för att förhindra och lindra mänskligt lidande. I ett svar konstateras att det här genomsyrar hela

verksamheten. Den omfattande vänverksamheten inom avdelningen har som syfte att lindra ensamhet. Förstahjälpengruppen är också en aktör som nämns i detta sammanhang. Styrelsens arbete kommer fram genom att den verkar som ett stöd för grupperna och möjliggör deras arbete.

Självständigheten syns i verksamheten genom att vi följer Röda Korsets regler. I Finland finns både en lag och en förordning om Finlands Röda Kors, vilket visar den starka självständiga ställning organisationen har.

Frivilligheten är grunden för all verksamhet inom avdelningen. Vi vill jobba och arbetsinsatsen är gratis. Utan frivilliga skulle det inte finnas någon avdelning eller verksamhet.

Universalitet exemplifieras i ett svar genom att det konstateras att Röda Korset är en världsomfattande organisation och att pengar na från bland annat Hungerdagsinsamlingarna som går till Katastroffonden kan fördelas i hemlandet eller utlandet enligt behov. Man hjälper sålunda varandra över gränser.

Genom att följa samma regler inom Finlands Röda Kors syns också den enhet som råder. Man känner igen sig över hela

världen, universellt. Enheten kommer fram i att alla jobbar enligt samma principer. Detta syns bl.a. vid samarbete med andra avdelningar. Det märks då tydligt att ”alla arbetar för samma sak, under samma principer. Det finns endast ett Finlands Röda Kors och alla distrikt och avdelningar går under det.”

De flesta svar på denna fråga är kortfattade. Det kan bero på att det ofta kan kännas svårt att diskutera och förklara principer och jämföra dem med den praktiska verksamheten. I svaren syns tydligt att man som rödakorsare har tagit till sig principerna och ser dem som en självklar grund att stå på.

Ett svar har en ypperlig sammanfattning genom att hen säger att personer som bär ett personkort från Röda Korset visar att ”de omfattar allt det som Röda Korset står för i denna värld”.

OM MONICA

Monica Nerdrum är organisationsutbildare i Röda Korset och styrelsemedlem i Åbo svenska avdelning.

Frivilliga i Pargas berättar

70 år av frivilligverksamhet

Text LENA LÅNGBACKA | Bild ANDREAS EK / FRK BILDARKIV

Viljan att hjälpa, den sociala gemenskapen och meningsfull sysselsättning. Det är några av svaren på frågan om varför Pargasbor engagerat sig i avdelningens verksamhet.

Genom åren har otaliga frivilliga ställt upp på många olika sätt: det har handlat om allt från att ordna basarer eller att stå med insamlingsbössor till att delta i efterspaningar eller erbjuda mentalt stöd till människor i kris. Avdelningen fyller nu 70 år och samlar in personliga minnen och berättelser om olika delar av verksamheten. Det kan handla om korta anekdoter eller ett minne från en viss händelse. Det kan vara något som skedde i går, eller något som var aktuellt för 30 år sedan, allt är lika värdefullt.

AKTIV AVDELNING SEDAN 1951

Röda Korsets avdelning i Pargas grundades

des hösten 1951. I början handlade verksamheten framför allt om att stöda äldre på olika sätt. Pengar samlades in genom att man ordnade fester, lotterier, modevisningar och basarer. I slutet av 1950-talet ordnades den första blodgivningen och i början av 1960-talet grundades en förstahjälpengrupp.

I dag har avdelningen i Pargas kring 600 medlemmar och sedan ett par år tillbaka huserar avdelningen i Humana på Köpmansgatan i centrala Pargas. Verksamheten är imponerande mångsidig och består av bland annat förstahjälpengrupp, vänförmedling, barnvakt-verksamhet, insamlingar och mångkulturell verksamhet. Och allt bygger på frivillighet.

”Det känns bra att göra något praktiskt för att hjälpa människor. Man känner sig duktig och tycker att man gjort något, dragit sitt lilla strå till stacken för en bättre värld.” (Frivillig i Röda Korset på 2000-talet.)

FOKUS PÅ MÅNGKULTURELL VERKSAMHET

Den mångkulturella verksamheten hör till de nyare verksamhetsområdena som på några år vuxit och blivit en etablerad del av avdelningen. En av entusiasterna är **Sirkka Koivunen**, som var med och startade upp verksamheten för några år sedan. Hon hade nyligen blivit pensionär när det i augusti 2015

ENGAGEMANGET I FRK GAV MIG NYTT LIVSINNEHÅLL OCH MENINGSFULL SYSSÄTTNING MED ÄLDRE.

kom en stor mängd flyktingar till Finland. Röda Korset i Åbo sökte frivilliga som kunde undervisa i finska. Det var där det började.

”Jag kände att jag hade energi och ville ha meningsfull sysselsättning och kunna utnyttja mina kunskaper. Det kändes nästan som min ”plikt” att använda mitt kunnande efter pensioneringen.”

Eftersom Sirkka hade flyttat till Pargas var det naturligt att ta kontakt med den lokala avdelningen och engagera sig genom att stöda de flyktingfamiljer som kommit till Pargas. Hon var med och startade upp gruppen som bland annat har undervisat i finska, hjälpt skolbarnen med läxor, drivit sommarcafé samt ordnat en mat- och bakkurs på Kombi. Det senaste initiativet är cykelreparationsverkstaden Sykkeli, i samarbete med Pargas stad. Gör-det-själv-verkstan finns i Kombi-las utrymmen och kommer att öppna igen när cykelsäsongen kommer i gång på våren.

Sirkka har trivts med den mångkulturella verksamheten.

”Jag har lärt mig mycket och fått nya vänner. Det känns meningsfullt och vid det här laget har det blivit en del av livet”, säger hon.

Sirkka tycker om att undervisa och det som stimulerar mest är att följa med elevernas framsteg. Förutom att avdelningen har ordnat undervisning för vuxna på Humana har man tillsammans med biblioteket i Pargas ordnat ett språkcafé.

”Det har varit så roligt och givande, som att träffa vänner och diskutera olika frågor. Ofta blir det att jämföra olika kulturer. Vi har haft många olika kulturer representerade.”

”Det bästa är när vi skratrar tillsammans,

GEMENSKAPEN HAR VARIT VIKTIG OCH DET ÄR TILL-FREDSSTÄLLANDE ATT MÄRKA ATT MAN BEHÖVS.

det är stunder av gemenskap, då jag känner att vi förstår varandra”, säger Sirkka.

Också läxhjälp är inspirerande. ”Det är så roligt att konkret kunna hjälpa och se hur barnen lär sig! De har i allmänhet inga far- och morföräldrar så vi som hjälper ersätter ofta dem.”

”Jag har fått många barnbarn på det här sättet”, säger Sirkka med ett skratt.

Sirkka berättar också att stödet från Röda Korset har varit viktigt. Hon har gått på kurser för att undervisa flyktingar, bland annat har det handlat om hur man ska prata om svåra saker.

”Det har verkligen varit lärorikt, kurserna har gett mycket”, säger hon.

DELTA I INSAMLINGEN AV MINNEN!

När jag pratar med Sirkka är det tydligt att hon har mycket glädje av att engagera sig i Röda Korset och säger att det känns bra att få använda sig av sina kunskaper och dela med sig av dem. Kanske också du har varit med i verksamheten och vill dela med dig av dina minnen?

Kanske du har samlat in pengar på hung-erdagen, hjälpt flyktingfamiljer med språkundervisning, deltagit i efterspaningar, ordnat barnläger och jippon, dejturerat som första hjälpare, varit rödakorsvän, gjort matuppköp åt andra, hjälpt staden att ringa runt till äldre eller på annat sätt varit med i verksamheten? Nu vill vi höra din berättelse. Vad är det som motiverat dig som frivillig?

Det går att dela minnen och tankar genom att fylla i en enkät på webben, skicka e-post

VIA RÖDA KORSET HAR JAG FÅTT UTBILDNING I FÖRSTA HJÄLPEN, KUNSKAPER SOM JAG HAR VELAT FÖRA VIDARE.

eller ta kontakt för en intervju. Tillsammans med någon annan frivillig är det säkert lättare att komma ihåg, möjligen en orsak att ta kontakt med någon annan rödakorsare?

Materialet kommer att presenteras i samband med jubileumsfestligheterna nästa höst.

JAG FICK VARA MED I OLIKA SAMMANHANG OCH PÅ MÖTEN OCH JAG FICK TRÄFFA SÅ MÅNGA OLIKA MÄNNISKOR. DET HAR GETT MIG EN INSYN I HUR KRISBEREDSKAPEN FUNGERAR I VÅRT SAMHÄLLE.

DELTA I INSAMLINGEN AV MINNEN!

Har du varit med i Pargas avdelning? Dela med dig av dina minnen och berättelser! Hur kom du med? Vad har engagemanget gett dig? Vad har Röda Korset betytt för just dig?

Fyll i enkäten på webben: www.lyyti.in/frkpargas70

eller ta kontakt med avdelningen eller med Lena Långbacka, tfn 040 556 9908, l.langbacka@parnet.fi.

OM LENA

Styrelsemedlem på 2010-talet, f.d. aktiv inom barn- och ungdomsverksamheten med många fina minnen från bland annat barnläger, insamlingar, AIDS-dagar och antirasism-program.

Tule Sykkeliin!

Teksti Sirkka Koivunen | Kuva Andrea Södergård

Paraisten Punaisen Ristin Pyöräpaja Sykkeli on kaikille avoin, ilmainen paikka, jossa voi itse tai ohjaajan avustuksella huoltaa ja korjata polkupyöriä. Käytettävissä on ajanmukaiset työkalut ja laitteet. Osaavan ohjaajan opastuksella kuka tahansa oppii esimerkiksi vaihtamaan ehjän renkaan. Sykkelissä on myös pieni valikoima hylättyjä pyöriä, joista voi kunnostaa itselleen toimivan menopelin.

Sykkeli sijaitsee Kombi autotallissa, Elm-greninkatu 11. Sykkeli avataan taas huhtikuussa. Lisätietoja ajankohdasta Sykkelin fb-sivuilla.

Kuvassa **Hannu Lahtinen** auttaa korjaamaan pyörää.

Avdelningar 70 år Håll dig uppdaterad!

Hitis, Houtskär, Korpo, Nagu, Pargas och Åbo svenska fyller 70 år i år. Följ våra avdelningar på Facebook för att få veta hur jubiléet firas!

Åbolands distrikt Årsmöte 10.4 2021 online på Teams

Distrikts årsmöte hålls via Teams. Mötet hålls mellan kl 10-12. För den som inte kan/vill delta på distans finns möjlighet att delta från distriktskansliet, Kaskisgatan 13 A. På kansliet följs myndigheternas rekommendationer.

Anmälning:

vapaaehtoiset.punainenristi.fi/event/10668

Bild JUSSI VIERIMAA